

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8324** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Н. Н., находящ се в затвора С. срещу отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в Писмо рег. № 7733/14.07.2023г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГД“ИН“/, Министерство на правосъдието /МП/.

С жалбата се твърди, че отказът е неоснователен и незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Твърди, че търсената информация е налична в личните досиета на служителите на ГД“ИН“, които по аргумент от чл.7, т.14, б.“а“, „б“, „г“, „д“, „е“ и „ж“ от Правилника за приложение на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража“ /ППЗИНЗС/ и чл.46, т.1 от Закона за Националния архивен фонд се съхранява в архивите на отдел „Човешки ресурси“ за срок от 20 години, включително и на напуснали служители. Сочи, че на основание чл.7, т.15 от ППЗИНЗС и чл.14 и чл.15 от ЗДОИ за главния директор на ГД“ИН“ съществува задължение да публикува търсената информация на интернет страницата на ГД“ИН“ и да я предостави на жалбоподателя. Иска се отказът да бъде отменен.Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът чрез процесуален представител с молба от 08.11.2023г. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заявление вх. № ДООИ-39/10.07.2023г. С. Н. поискал главният директор на ГД „ИН“ да му предостави достъп до обществена информация, както следва: От 2009г. до 2022г., вкл., за всяка година поотделно, колко съдебни акта има постановени по реда на чл.304, ал.2 от АПК срещу длъжностни лица от структурата на ГД“ИН“, като се посочат техните номера.

С Писмо рег. № 7733/14.07.2023г. на главния директор на ГД“ИН“ жалбоподателят е уведомен, че ГД“ИН“ не разполага с исканата информация. Посочено е, че посочената в заявлението информация не е събирана и не е съхранявана от органа, поради което не покрива характеристиката нито на официалната обществена информация, нито на служебната обществена информация по смисъла на ЗДОИ и за ГД“ИН“ не е налице задължение за нейното предоставяне.

Писмото е съобщено на жалбоподателя на 18.07.2023г. Жалбата е подадена на 31.07.2023г. с писмо /пощенски плик, л.21/.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на писмото, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Работодателят е длъжен да води трудово досие на всеки работник или служител /чл.128б от Кодекса на труда/. Трудовото досие на работника или служителя се създава при постъпване на работа и в него се съхраняват документите във връзка с възникването, съществуването, изменението и прекратяването на трудовото правоотношение. Съгласно чл.7, т.14, б.“г“ и б.“д“ от ППЗИНЗС във връзка с „Човешките ресурси“ правомощията на ГД“ИН“ са: да образува, оформя и съхранява служебните досиета и личните кадрови дела на работещите в ГД“ИН“ и да съхранява делата на напусналите служители. Документи, които могат да бъдат част от трудовото досие на работника или служителя са: едностранни документи, създадени от работодателя; едностранни документи, създадени от работника или служителя; документи, които изискват съгласието и на двете страни по трудовото правоотношение; документи, издадени от трети лица, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение; други данни и информация, касаещи трудовото правоотношение.

От изложеното следва, че за всеки служител в ГД“ИН“ се създава служебно досие и лично кадрово дело, както и че съдебните актове, постановени по реда на чл.304, ал.2 от АПК ако касаят възникването, съществуването, изменението и прекратяването на трудовото правоотношение следва да се прилагат в досието.

Търсената информация е свързана с обществения живот и с нея жалбоподателят може да си състави мнение за дейността на задължения субект, тъй като касае изпълнение на служебните задължения на служителите, респ. информацията е обществена. За субектите по чл.3, ал.1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. В случая задължение за ГД“ИН“ да поддържа и води регистри на постановени актове

по чл.304, ал.2 от АПК по отношение на нейни служители въз основа, на които да се изготви справка не се установява. За да се обработи и приведе в поискания от заявителя вид търсената информация въз основа на данните в личните досиета следва да се създаде справка /под формата на официален документ – така е поискана/ за всяка година поотделно за периода от 2009г. до 2022г., вкл. /общо за 14 години/, за броя съдебни актове и за техните индексационни номера. Тоест касае се за създаване на съдържание, с което органа не разполага. Тъй като задълженият субект по чл.3 от ЗДОИ не е длъжен да съставя за целите на достъпа до обществена информация исканата от него информация когато не разполага с нея, съдът приема, че отказът е в съответствие със закона. Жалбата е неоснователна.

За пълнота следва да се посочи, че за главния директор на ГД“ИН“ не съществува задължение да публикува търсената информация на интернет страницата на ГД“ИН“, тъй като съдебните актове съдържат лични данни, а ЗДОИ не се прилага за достъпа до лични данни /чл.2, ал.5 от ЗДОИ/.

Представената съдебна практика касаеща обявяване на нищожност на оспорени актове е неотнормисима към настоящия казус, тъй като в случая административния акт е постановен от компетентен орган. Съдебните актове, с които е отменен отказ на министерство на правосъдието нямат задължителен характер и не се споделят от настоящия състав.

При този изход на делото неоснователна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Ответникът не е претендирал такива.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. Н., находящ се в затвора С. срещу отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в Писмо рег. № 7733/14.07.2023г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Министерство на правосъдието.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: